

Comunicat de presă

(4 septembrie 2012) Ref.: Discursul președintelui României, domnul Traian Băsescu, la Reuniunea Anuală a Diplomației Române

Președintele României, domnul Traian Băsescu, a participat marți, 4 septembrie a.c., la Palatul Cotroceni, la Reuniunea Anuală a Diplomației Române, prilej cu care a susținut următorul discurs:

"Bună ziua. Nu ne-am văzut de aproape un an sau de un an și multe s-au întâmplat între timp. Aș vrea să știți că, așa cum ne-am obișnuit, nu voi epuiza toată tematica politicii externe românești, ci voi pune doar acele accente care vizează pozițiile președintelui României și care trebuie integrate în activitatea dumneavoastră curentă, ca fiind parte integrantă a politicii externe a României. Dincolo de ceea ce avem de discutat legat de politica externă, aș vrea să vă fac un scurt și, zic eu, clar tablou a ceea ce s-a întâmplat în luna iulie și până în prezent și să vedem ce este de făcut în continuare. Încep cu acest aspect, pentru că mi se pare de altfel a fi singurul element nou care trebuie subliniat într-o întâlnire cu Corpul Diplomatic Românesc. În rest, politica externă a României își menține parametrii anteriori. Din păcate, în luna iulie, în perioada 3-6 iulie, o majoritate parlamentară a considerat că poate face țândări statul de drept. Prin destituiri, revocări, emiteri abuzive de ordonanțe de urgență, care au blocat funcționarea instituțiilor - și aici vizez ceea ce s-a întâmplat în perioada 3-6, adică destituirea Avocatului Poporului, singurul care putea ataca ordonanțele de urgență, emiterea ordonanței de urgență prin care Curții Constituționale i se lua atributul de a superviza pentru constituționalitate hotărârile Parlamentului, destituirea primilor trei oameni în stat, ca funcții, cel puțin așa cum ele arată constituțional: președintele Senatului, președintele Camerei, președintele României suspendat. Au mai fost și multe alte elemente, ca, spre exemplu, pur și simplu, ocuparea Radioului și a Televiziunii Române, și multe alte elemente care arată abuzul de putere al unei majorități nerezultată din alegeri. Și asta a făcut ca reacția aliaților noștri să fie extrem de puternică, pentru că de fapt România sau majoritatea parlamentară nerezultată din alegeri a încălcat în mod grav criteriile de la Copenhaga, în mod deosebit criteriile politice. Și le reamintesc, pentru că este presa, de asta țin să le reamintesc, nu că aș avea vreun dubiu dacă dumneavoastră le știți sau nu, dar aceste criterii ne obligă la stabilitatea instituțiilor care garantează democrația și, când începi cu destituirea șefilor celor două Camere, prin artificii legislative și cu suspendarea președintelui și destituirea ombudsman-ului, a Avocatului Poporului, aici nu mai are nimeni niciun dubiu asupra încălcării grosolane a criteriilor de la Copenhaga. Statul de drept, atacurile continue la adresa justiției, fie că era vorba de justiție constituțională sau de CSM sau de parchete, au fost un alt element care a fost încălcat prin

atitudinea majorității parlamentare și a liderilor acestei majorități. Nu mai vorbim de respectarea drepturilor minorităților, dacă vă aduceți aminte, căderea guvernului a fost inițiată ca urmare a acordării dreptului elementar al unei minorități de a învăța în limba maternă, într-o universitate care prin lege era destinată sau avea vocația de a permite învățământul în limba maternă pentru minorități. Deci aceste lucruri au făcut ca România să fie pusă sub lupa aliaților noștri și, în mod deosebit, a Comisiei Europene, care este garantul respectării tratatelor Uniunii. A fost surprinzător pentru mine că politicieni de vârf din România nu au recunoscut Comisiei Europene, fie că ea s-a manifestat prin președintele Barroso, prin comisarul Reading, nu au recunoscut Comisiei Europene un drept dat chiar de Tratatul Uniunii Europene, acela de a veghea la respectarea criteriilor politice în statele membre. Deci cred că prin atitudine ne-am făcut foarte mult rău și din acest punct de vedere știu foarte bine că sunt capitale în care se întâlnesc ambasadorii statelor membre, fără a mai invita și ambasadorul României, exact pentru a discuta deschis situația din România. S-a produs brusc un proces de izolare al României - și aici este misiunea diplomației românești să redeschidă dialogul României cu statele membre și cu instituțiile europene. Și aici avem un argument fundamental: situația în România a fost resetată, până acum cel puțin parțial, datorită faptului că instituțiile statului de drept au rămas în picioare chiar cu acest atac extrem de puternic.

Am văzut că există politicieni din afara României care își arogă salvagardarea României, salvagardarea statului de drept în România. Vreau să știți poziția mea, pentru că eu am fost aici și știu foarte bine cum au acționat instituțiile românești, restabilirea statului de drept în România, atât cât ea s-a produs până acum, dar se va produce integral, s-a făcut pentru că instituții ale statului român au rămas în picioare chiar în fața acestei furii politice din perioada 3-6 iulie. Ceea ce ne-a arătat această criză politică a fost că statul român și-a consolidat suficient de mult instituțiile, pentru ca ele să fie capabile să apere statul de drept. Și aici vizez nu numai Curtea Constituțională, dar afirmația este valabilă și în ceea ce privește Parchetul General, DNA-ul. Structurile de securitate națională au rămas toate verticale și au slujit statul de drept. Deci, acesta este mesajul pe care vreau să îl preia toți ambasadorii României în statele membre, și nu numai. Instituțiile statului de drept au rămas în funcțiune. Și aici avem o problemă: reflexul care a funcționat până în 2004 și pe care eu, guvernele care au fost din 2004 până acum au încercat să îl modifice, și anume credința unor politicieni sau a unor partide politice că odată ajunse la guvernare trebuie să își anexeze instituțiile statului. Nu la guvern, ci la partid. Ce s-a întâmplat în România din 3 iulie și până astăzi ne arată că acest lucru nu mai este posibil. Nici CSM nu s-a înclinat, nici Curtea Constituțională nu s-a înclinat, nici Parchetul General, nici DNA-ul, nici serviciile de informații nu s-au înclinat unei furii politice sau unui abuz a unei majorități politice. Acesta este un mesaj pe care vă cer să îl susțineți, pentru că avem toate argumentele.

Deși aparent a fost un mare deserviciu pentru România ceea ce s-a întâmplat în perioada 3-6 iulie, precum și după epuizarea votului de la referendum, deci, deși aparent a fost un lucru

extrem de negativ pentru România, în același timp ceea ce s-a întâmplat a probat că România și-a consolidat instituțiile statului de drept la un nivel suficient pentru ca acestea să fie capabile să îl apere. N-a venit niciun politician străin din afara țării să voteze la Curtea Constituțională. N-a venit niciun procuror din altă parte să lanseze anchetele cu privire la eventuale fraude declanșate de Parchetul General și de DNA. Deci, instituțiile statului de drept au rămas în funcțiune în această perioadă de eroare politică și cred că această întâmplare a fost o probă de foc pentru aceste instituții, o probă de foc pe care au trecut-o. Nu spun neapărat că au trecut-o perfect, dar au trecut-o și este confirmarea faptului că voința de a izola instituții care trebuie să fie independente într-un stat civilizat de influență politică a dat roade, iar roadele sunt resetarea abuzurilor politice și revenirea la situația anterioară acțiunii majorității parlamentare din perioada 3-6. Sigur, o altă probă este că Ministerul de Interne nu a mers până acolo încât să falsifice cifrele din listele electorale. Este o altă probă că instituțiile statului au rămas verticale indiferent cine s-a așezat din punct de vedere politic deasupra lor. Deci, acestea sunt mesaje pe care diplomația românească are obligația să le prezinte, pentru că sunt reale. Sunteți diplomați, nu vă mai dau explicații de ce a fost o reacție atât de puternică în interiorul UE și la aliații noștri din afara Uniunii, din NATO. România a devenit o țară importantă aici, la frontiera de Est, și a NATO și a UE. În România s-a investit încredere enormă, nu numai din punct de vedere politic, dar și din punct de vedere al securității aliaților noștri. Iar reacția aliaților a fost una generată de surpriza pe care am generat-o și se credea despre România că este o țară predictibilă, iar pe de altă parte reacția a fost generată de dezamăgire. Iar mesajul nostru acum trebuie să fie cel corect, adică: dragi aliați, ați susținut România, dar instituțiile statului român și-au făcut treaba și o vor duce până la capăt. Nu ne oprim aici. Își vor duce misiunea până la capăt. Deci, acest lucru am dorit să îl clarific cu dvs., pentru că mi s-a părut că suntem în defensivă din punct de vedere diplomatic și cred că nu avem de ce să fim în defensivă. Vă cer tuturor ca în capitalele în care reveniți să dați acest mesaj, că instituțiile statului român au funcționat corect. Revenind la politica externă, deși și acesta a fost un subiect de politică externă, aș vrea să subliniez ceea ce subliniem de ani de zile, la fiecare întâlnire: România își menține obiectivele strategice de până acum. Întâmplările din 3-6 iulie și de după 29 iulie nu modifică politica externă a României în niciun fel. Direcția este Vest, cei care ne pot garanta ceea ce avem ca obiectiv, creșterea nivelului de trai ai românilor, sunt partenerii noștri din UE, iar securitatea ne-o garantăm împreună cu partenerii din NATO. Cele două elemente de politică externă fundamentale ale României, procesul de continuare a integrării în UE și procesul de creștere a relevanței noastre în NATO, rămân valabile și în continuare, sunt prioritare în perioada următoare.

De asemenea, se impune, și din acest punct de vedere vă voi solicita raportări trimestriale, creșterea nivelului de valorificare a parteneriatelor strategice pe care le avem. Sigur, știți foarte bine, conținutul acestor parteneriate, ele diferă de la țară la țară și diferă de interesele pe care România și statul partener le-au avut în relația bilaterală: unele sunt mai consistente, altele mai

puțin consistente, unele au o puternică abordare politică și economică, altele sunt pregnant cu abordare politică, altele pregnant cu abordare economică. Dar toate la un loc ne dau un buchet de parteneri de excepțională importanță. Și, pentru că nu vreau să existe dubii, am să enumăr câteva din parteneriatele la care privesc cu multă atenție. Menționez că analiza anterioară întâlnirii noastre mi-a prilejuit satisfacția de a constata că toate merg; unele mai bine, altele mai puțin bine, dar niciunul nu a fost abandonat. Ceea ce vă cer este ridicarea la nivel de bine sau foarte bine a tuturor acestor parteneriate - și mă refer aici, cu prioritate, la Parteneriatul strategic pentru secolul XXI cu SUA, aliatul nostru primordial în interiorul NATO, dar și în lumea civilizată în general. Este, în opinia mea, cel mai complex parteneriat pe care îl avem. El vizează nu numai cooperarea politică, vizează și cooperarea militară, cooperarea economică, cooperarea culturală, cooperarea științifică și trebuie să vă spun că, o dată declarat, în anul 2011, acest parteneriat, SUA au acționat. Au acționat în mod deosebit în zona care pentru noi era un deziderat, și anume zona economică, pentru că, din punct de vedere politic și militar, cooperarea era deja la nivele foarte bune. Dar au acționat în zona economică, ceea ce este extrem de important pentru noi și, am văzut toți, apariția lui Exxon, apariția Chevron-ului, apariția altor companii americane pe piața românească și în zone de importanță strategică pentru noi, în mod deosebit cele care vizează independența energetică.

Avem Parteneriatul cu Turcia, care, spre satisfacția mea, a fost finalizat din punct de vedere al planului de acțiune și sper să trecem cât mai rapid la punerea în aplicare a acestui parteneriat, cu atât mai mult cu cât el vizează un element extrem de important din politica noastră externă: securitatea la Marea Neagră și exploatarea resurselor de care Marea Neagră dispune.

Parteneriatul cu Franța, aici trebuie să recunoaștem că el nu și-a atins parametrii la care ar putea fi ridicat și îmi propun ca în perioada următoare, împreună cu guvernul, cu Ministerul de Externe, să ridicăm nivelul de funcționalitate al acestui parteneriat. Parteneriatul strategic cu Italia funcționează perfect și politic și economic și sper să fie consolidat în continuare. Avem, în opinia mea, o restanță în materializarea parteneriatului extrem de important cu Polonia. Și aici atenționez Ambasada de la Varșovia că voi da o atenție deosebită punerii în aplicare a acestui parteneriat, al cărui plan de acțiune este aproape finalizat din câte știu eu. Sigur, Parteneriatul strategic cu Ungaria, semnat din 2002, este o realitate care funcționează și care nu mai poate fi pusă sub semnul întrebării sau Parteneriatul strategic de cooperare în interiorul UE cu Marea Britanie, stabilit încă din 2003. Foarte bine funcționează și Parteneriatul strategic pe care l-am semnat în 2009 cu Azerbaidjanul și politica noastră externă se va concentra în continuare pe misiunea pe care ne-am asumat-o de a fi o punte de legătură între UE și statele din zona caspică și Asia Centrală. Aici aș atenționa în mod deosebit ambasadorii din Azerbaidjan și Turkmenistan că ne-am asumat o contribuție importantă, în baza relațiilor bilaterale pe care le avem atât cu Azerbaidjanul, cât și cu Turkmenistanul, în reușita negocierilor tripartite Azerbaidjan-Turkmenistan-Comisie Europeană pentru realizarea conductei transcaspice, ca soluție de garantare a viabilității proiectului Nabucco. Deci, deși nu

avem un parteneriat strategic cu Turkmenistanul, așa cum avem cu Azerbaidjanul, dar relația bilaterală ne permite să sprijinim negocierile tripartite: Azerbaidjan-Turkmenistan-UE. Aș vrea și se impune mai mult dinamism din partea noastră în valorificarea singurului Parteneriat strategic pe care îl avem în Asia, acela cu Republica Coreea. Avem multe intenții ale companiilor din Republica Coreea de a dezvolta afaceri în România. Din păcate, mare parte din ele nu se materializează datorită birocrăției de la noi de acasă și a lipsei de capacitate a instituțiilor românești de a-și asuma responsabilități. Acest lucru nu vi-l reproșez dumneavoastră, ci este o constatare care nu vizează actualul guvern, care are doar trei luni, patru luni, ci vizează toată istoria noastră. De când am semnat cu președintele coreean Parteneriatul strategic, multe firme coreene au bătut România în toate direcțiile, finalizarea intențiilor însă a lăsat de dorit și din acest punct de vedere este clar că ambasada noastră de la Seul trebuie să își mobilizeze toată capacitatea de a convinge firmele coreene că merită să investească în România, iar dincoace răspunsul va trebui să fie mult mai eficient din partea instituțiilor românești. Parteneriatul cu Japonia, parteneriatul de prietenie cu Japonia funcționează la parametri normali, așa spune, România având tot timpul un partener în zona Asia Pacifică din guvernul japonez, un guvern care și-a sumat finanțarea unor proiecte de dezvoltare în România și după ce România a devenit membră a Uniunii Europene, devenind, teoretic, neeligibilă pentru finanțări guvernamentale din partea guvernului de la Tokyo și totuși guvernul japonez și-a asumat și finanțarea proiectului de conectare a metroului bucureștean cu Aeroportul Otopeni, proiect care este acum în evaluare și execuție. Aici așa spune un lucru extraordinar despre Japonia, cu tot necazul marelui cutremur care a avut loc anul trecut, Japonia nu a făcut niciun pas înapoi în a-și menține intenția de a finanța acest proiect, lucru care arată seriozitatea deosebită a acestei țări. În sfârșit, parteneriatul amplu de prietenie și cooperare cu Republica Populară Chineză a început să dea roade, începem să micșorăm deficitul balanței de plăți între România și China și sprijinul pe care guvernul chinez îl dă achiziției de mărfuri de pe piața românească, în baza celor convenite în discuțiile cu președintele chinez și cu premierul chinez, încep să se materializeze. Important este ca oamenii de afaceri din România, companiile din România, să privească mult mai atent și mai intens către piața chineză, ca de altfel și către piața Federației Ruse, o piață care ne este deschisă și din punct de vedere politic nu există restricții pentru oamenii de afaceri români să exporte în Federația Rusă sau să facă investiții în Federația Rusă. Problema este să avem și îndrăzneala să o facem și fac un apel din acest punct de vedere la comunitatea de afaceri din România să nu mai evite Federația Rusă. Deci, pe aceste parteneriate, am exigența ca ambasadorii din capitalele statelor cu care avem parteneriate să facă, trimestrial, o raportare cu privire la evoluțiile acestor parteneriate și, mai ales, să semnaleze problemele care apar în țară în derularea parteneriatelor cu firme din aceste țări, pentru că în mod cert la dumneavoastră vine un feedback al acestor firme care vizitează România, vor să facă afaceri și reușesc sau nu reușesc. Pentru că, în mod cert, la dumneavoastră vine un feedback al acestor firme care

vizitează România, vor să facă afaceri și reușesc sau nu reușesc. Pentru că așa am putea să le ajutăm. Și, ajutându-le, ne ajutăm pe noi în proiectul de dezvoltare. Bineînțeles, informația nu trebuie să vină numai la mine, ci trebuie adresată Ministerului de Externe, care să o distribuie ministerelor, instituțiilor statului român cu atribuțiuni în domeniu.

În ceea ce privește politica de vecinătate, Republica Moldova rămâne o prioritate pentru noi în susținerea pe care i-o acordăm în mod tradițional pentru a intra într-un proces de integrare în UE. Vă pot spune că pentru UE Republica Moldova este povestea de succes a Parteneriatului Estic. Este cea mai reușită cooperare între UE și o țară a Parteneriatului Estic, ceea ce ne încurajează în menținerea poziției noastre legate de susținerea fără rezerve a avansului către integrare în UE a Republicii Moldova. Am văzut unele declarații care vizau Republica Moldova în NATO. Aș avea rugămintea, chiar dacă vin de la înalți demnitari ai statului român, să nu mergeți pe această direcție, pentru că Republica Moldova și-a declarat neutralitatea prin propria ei Constituție. Și statul român are obligația să respecte Constituția Republicii Moldova, chiar dacă, sigur, avem și elemente care nu ne convin, aflând din această Constituție că limba oficială este limba moldovenească. Sperăm ca lucrurile să se schimbe. Dar, din punct de vedere al abordărilor strategice, România se limitează la a susține integrarea Republicii Moldova în UE. Când la Chișinău se va lua altă decizie, legată și de NATO, vom susține și acest proces. Dar deocamdată procesul pe care noi îl susținem este cel pe care Chișinăul îl dorește: integrarea în UE. În ceea ce privește problema transnistreană, rămânem consecvenți poziției noastre și nu dăm noi Chișinăului soluții și nici formatului 5+2 de negociere a problemei transnistrene. Misiunea noastră, pe care ne-o asumăm fără rezerve, este aceea de a susține poziția Chișinăului. Sigur că putem avea foarte multă fantezie legat de cum să fie rezolvată problema transnistreană. Putem avea și fantezie, putem avea și soluții, dar nu suntem parte a procesului de negociere. Ceea ce noi putem face eficient este să punem la dispoziția UE expertiza noastră cu privire la soluționarea corectă a problemei transnistrene, pentru că UE ne reprezintă și pe noi în negocierile legate de problema transnistreană. De asemenea, aliaților noștri americani le-a pus și le vom pune în continuare la dispoziție expertiza noastră, dar ne abținem de la a da Chișinăului soluțiile noastre. Ceea ce avem de făcut în mod onest este să susținem poziția Chișinăului în aceste negocieri, în organismele din care noi facem parte, iar Republica Moldova nu face parte.

Câteva cuvinte despre Uniunea Europeană. Experiența de opt ani pe care am acumulat-o în relațiile la vârf în Uniunea Europeană mă duce la o concluzie, pe care am mai exprimat-o public și o exprim și acum în fața dumneavoastră, și anume aceea că Europa nu are șanse de supraviețuire dacă procesul de integrare nu se accelerează. Avem nevoie de integrare economică, de integrare fiscală, de integrare politică și dacă la capăt o să putem spune că acest proces de integrare s-a materializat în realizarea Statelor Unite ale Europei cred că este ceea ce se vede și vede orice om ca finalitate a proceselor care se desfășoară acum în Uniunea Europeană. Convingerea mea este că niciun stat al Uniunii Europene, fie că se numește Grecia,

Portugalia, România, Franța sau Germania sau Marea Britanie, nu va rezista procesului de globalizare, decât dacă în Uniune realizăm un puternic proces de integrare. Globalizării nu i se mai poate opune nimeni și orice reglementare am încerca ea este sortită eșecului. Ca atare, trebuie să ne tragem concluziile și să avem curaj să explicăm națiunilor noastre că drumul unei mai puternice integrări este soluția. În același timp, din punct de vedere al României, avem nevoie de foarte multă atenție în susținerea acestui proces, pentru că riscurile majore sunt legate de afectarea coeziunii Uniunii Europene, adică un grup de țări să o ia înainte, statele din zona euro și statele din zona non-euro să rămână în afara acestui proces, eventual accelerat. Din acest motiv mi se pare că ultimele propuneri ale Comisiei trebuie să ne pună extrem de serios în gardă, atunci când vorbim de procesul de supraveghere bancară la nivel european și adresat zonei euro. Așa cum, la momentul potrivit, am reușit să fim parte a Tratatului Fiscal, la fel România și, cred eu, toate statele non-euro, trebuie să își găsească formula de a participa la acest proces de integrare, dacă vreți, a sistemului bancar. Iar de aici rezultă o acțiune extrem de importantă pe care trebuie să o derulăm, și anume să facem o prioritate din îndeplinirea condițiilor de intrare în zona euro, pentru că, în mod cert, dacă vom ști să ne susținem punctul de vedere chiar non-euro fiind, vom putea să fim parte a acordului care va viza supravegherea sistemului bancar, de autoritate bancară europeană și de BCE, dar nu vom putea rezista într-o poziție tranzitorie la nesfârșit, deci devine pentru noi o prioritate să îndeplinim condițiile de a intra în zona euro. Deci, devine pentru noi o prioritate să îndeplinim condițiile de a intra în zona euro. Acestea ar fi elemente, să spunem, pe termen lung, dar care se construiesc în termen scurt, pentru că evoluțiile din interiorul UE au început să devină rapide. Rapide, ca urmare, pe de o parte, a crizei economice și, pe de altă parte, a crizei datoriilor externe. Iar din acest punct de vedere trebuie să spunem că România are un avantaj formidabil: nu are datorii externe mari. Încă ne aflăm în criteriile cerute pentru intrare în zona euro din punctul de vedere al datoriei externe.

Din punctul de vedere al deficitelor bugetare, începem să intrăm sub deficitul de 3%. Din punctul de vedere al stabilității monedei naționale, moneda, în afara unor explozii generate de ceea ce noi ne-am făcut singuri din punct de vedere politic, este relativ stabilă și o inflație de sub 3% chiar este previzibilă și în acest an; o inflație în jurul a trei procente, ceea ce ne arată că avem premisele necesare intrării cât mai rapide în zona euro. Sigur, nimeni nu a modificat obiectivul inițial fixat: 2015. Vom vedea că nu depinde numai de noi. Dar, până una, alta, trebuie să menținem acest obiectiv de a intra în zona euro în 2015. Ca premisă de nedecuplare, dacă vreți, pentru că, știți, am văzut destule reveniri la abordări din perioada comunismului și parcă mi se pare că una poate fi foarte bine adaptată la situația noastră, cu o singură modificare, știți că se tot dădea celebrul citat 'Țădăcă nu știi, te învățăm', pe noi UE are toată disponibilitatea să ne învețe. 'Țădăcă nu poți, te ajutăm' și avem, slavă Domnului, bani pentru asistență tehnică să absorbim fondurile europene și nu vrem să îi cheltuim. Dar, dacă nu vrei, nu te mai obligă nimeni. 'Țădăcă nu vrei, te abandonăm'. Vă rog să mă credeți că mi se pare

extrem de realist acest principiu. România nu poate spune că nu a fost ajutată, nu poate spune că nu a fost învățată, dar, dacă clasa ei politică nu vrea, UE o va abandona. Nimeni nu își mai poate permite

să îi trateze pe banii lor pe cei care nu vor. De aceea, cred că este esențial ca această clasă politică - bună, rea, ăștia suntem, politicienii - să aibă acea abordare politică care să dovedească că România vrea să meargă înainte, alături de aliații ei. Nu avem drumuri înapoi și drumul nostru nu este spre Est; nici cultural, nici din punctul de vedere al interesului național. Sigur, spre Est avem toată amicitia, dar toate interesele noastre sunt spre Vest. Și acest lucru trebuie să îl aveți în vedere, pentru că au fost în ultima vreme niște declarații neinspirate, după părerea mea, care vizau chestiuni de gen naționalist: nu vă amestecați în treburile noastre interne. Parcă auzeam poveștile cu neamestecul de dinainte de revoluție. România nu va merge înapoi sau, în orice caz, nu sub președinția mea. Avem obligația să nu risipim sacrificii pe care românii le-au făcut. Sigur, uneori costă în voturi mersul înainte, dar de-asta suntem politicieni și dvs., diplomați, să ne asumăm și aceste costuri. Nu știu cum își poate imagina cineva o Românie izolată, o Românie cu care nu vorbește nimeni, o Românie în care ambasadorii statelor se întrunesc separat și discută situația României.

Lucrurile acestea trebuie să le clarificăm foarte rapid și, revin la teza inițială, instituțiile statului român au reacționat corect și au rămas în picioare. Sunt suficient de consolidate pentru a apăra statul de drept. Nu perfecte. Încă avem de construit la ele, de consolidat și mai ales de educat clasa politică și, de ce nu, și populația, că sunt instituții care nu pot fi atinse de oamenii politici, de majorități, indiferent care sunt aceste majorități. Eu știu cât de mare și, de multe ori, tăcută a fost bătălia cu fostul partid de guvernământ. Că nu se pot băga în numirea propriilor lor șefi de la Curțile de Apel, că nu se pot băga în numirea procurorului general și a adjuncților, că nu se pot băga în numirea procurorului șef de la DNA, că nu se pot băga în a face propuneri, pe cine să pună SRI-ul șef la inspectoratul din județul X. A fost o bătălie pe care România a câștigat-o în fața politicienilor și rezultatul a fost că instituțiile au putut reacționa fără complexe față de politicieni. Sigur, mai sunt zone guvernamentale care trebuie rezolvate și asta noi nu putem ascunde. Avem așa-numitele agenții independente care încă nu au nivelul de autonomie față de politic pe care ar trebui să îl aibe. Și totuși INS a refuzat să răspundă la comenzi politice. Ceea ce nu-i valabil pentru Agenția de Reglementare a Energiei, da?, care răspunde la comenzi politice, deși este construită să fie independentă. Deci, încă avem probleme de funcționare independentă a unor instituții ale statului - și fac această precizare pentru că nu vreau să idealizăm. În același timp însă trebuie să observăm, să susținem că instituții fundamentale ale statului au probat că pot funcționa independent de influența politicului.

Revenind, de fapt nici nu am plecat de la ceea ce avem de susținut în interiorul UE, cred că avem un proiect național deja. Eu am considerat întotdeauna proiectul integrării României în Uniunea Europeană ca fiind un proiect național. Dar, dincolo de asta, România este acum în

pericolul de a pierde bani. Din cele 32 de miliarde de euro alocați, riscăm să pierdem bani. Și mă uit cu compătimire la faptul că politicienii din opoziție și de la putere încep să își arunce unii altora cine-i vinovat, deși încă nu s-a produs momentul dezangajării vreunei sume. Dar, decât să pună osul la treabă, să remedieze observațiile date de Comisia Europeană, este mai ușor să te cerți la televizor și să dai vina unul pe altul. De aceea cer tuturor ambasadurilor din statele membre ale Uniunii Europene să transmită cancelariilor lor mesajul că România are nevoie de sprijin și că proiectul său, național în acest moment, este absorbția integrală a sumelor alocate. Nu avem interes mai mare, dincolo de ieșirea din izolare, decât punerea la punct a strategiei de absorbție integrală a fondurilor de la Uniunea Europeană. Și v-aș spune un lucru, ca să nu pară această idee lansată ca fiind una aruncată în neant. Vă aduceți aminte câte probleme am avut în absorbția fondurilor de preaderare. Deși au fost foarte multe probleme, am reușit să obțin o derogare de un an de la Comisia Europeană și, practic, absorbția fondurilor de preaderare s-a făcut în proporție de 98%. De aceea cred că putem, cu o condiție. Să facem din absorbția fondurilor o prioritate națională. Până la urmă ce prioritate mai mare să ai decât să iei banii care ți se oferă degeaba? De aceea mesajul meu către corpul diplomatic românesc este că nu ne resemnăm în fața problemelor pe care le avem, ci România trebuie să își ia la ea acasă măsurile necesare pentru ca, în termenul stabilit, să reușească să absoarbă sumele alocate de Uniunea Europeană.

Și un ultim aspect pe care aș dori să îl subliniez este legat de proiectele pe care România le-a promovat în interiorul Uniunii Europene. Sigur, sunt destul de multe, plecând de la Sinergia Mării Negre la Strategia Dunării, dar mie mi se pare că Strategia Dunării devine un proiect extrem de important în acest proces de accelerare a procesului de integrare a statelor în uniunea economică, fiscală și politică. De aceea cred că modul cum noi am abordat lucrurile până acum și cum împreună cu partenerii austrieci am reușit să îl introducem în prioritățile Uniunii Europene trebuie să primească o corecție, dintr-un motiv simplu, Rinul și Dunărea pot deveni o coloană vertebrală economică a Uniunii Europene și România trebuie să își asume propunerea ca ceea ce s-a realizat în anul 1992, adică legarea Rinului de Dunăre, să devină nu numai o realitate fizică, ci și o realitate economică. Pentru că în 1992 s-a deschis canalul Rin-Main-Dunăre - chiar am participat la acea festivitate și am trecut de pe Dunăre pe Rin, și invers - trebuie să depășim obstacolele politice și acum, când ne pregătim să implementăm Strategia Dunării ca strategie de dezvoltare a sistemului de transport și de dezvoltare economică, trebuie să trecem și la negocierea unificării regulilor Rinului cu regulile Dunării. Cele două Comisii, Comisia Rinului și Comisia Dunării, au și reguli de navigație, și reguli tehnice pentru nave total diferite, adaptate nevoilor fiecăruia. Dacă vom mai întârzia mult cu începerea negocierilor de unificare a regulilor Dunării cu regulile Rinului sau a regulilor Rinului cu regulile Dunării, vom constata că am făcut o dezvoltare legată de Dunăre care nu poate fi complementară sau nu poate fi cuplată cu realitățile condițiilor regulamentelor tehnice și a regulamentelor de securitate pe Rin. De aceea cred că diplomația românească trebuie să

deschidă acest subiect și, în cursul anului 2013, să începem să vedem această coloană vertebrală de transport, dar și de dezvoltare economică, coloană vertebrală care începe la Marea Nordului și se termină la Marea Neagră, ca pe un tot, și nu ca pe două bucăți separate. Avem cuplarea celor două mari fluvii făcută, totul este să declanșăm voința politică, pe care să o pună în valoare, și să ne facă să vedem cum se va circula de la Constanța la Rotterdam sau de la Constanța la Anvers peste 20 de ani. Dacă nu începem să lucrăm acum și să generăm regulamente de trafic, regulamente tehnice, condiții tehnice pentru nave, condiții de asigurări pentru nave, condiții de operare a navelor de-a lungul acestei magistrale de la Marea Nordului până la Marea Neagră, riscăm să avem surprinza unei dezvoltări incompatibile pe Dunăre, față de ce este pe Rin. Și atunci cred că este un obiectiv al diplomației românești să începem să vorbim despre necesitatea ca cele două comisii, Comisia Dunării și Comisia Rinului, să se așeze la masă și, sprijiniți de experți, să avem un proiect al întregului sistem, de la Marea Nordului la Marea Neagră, și nu un proiect limitat, de la Regensburg până la Constanța sau până la Sulina.

MCV-ul și, în sfârșit, Schengenul. Eu cred că alianții și prietenii noștri nu au motive să ne respingă intrarea în Schengen. Proba este că instituțiile statului de drept în România au funcționat chiar dacă politicienii și-au asumat acte ilegale. Este un punct de vedere pe care vă rog pe toți ambasadorii României în UE să îl susțineți. Greșelile unui grup de oameni politici nu pot să ducă la anularea drepturilor pe care românii le au. Este adevărat, repet, nu mai suntem în situația în care susțineam neconectarea MCV-ului de intrarea în Schengen cu argumentul Tratatului. Acum România a fost pusă sub lupă ca urmare a ieșirii din criteriile politice. Dar faptul că instituțiile statului au reușit să pună sub control funcționarea și abordările politicului nu justifică o sancționare a României, nici din punct de vedere al neintrării în Schengen, nici din punct de vedere al creșterii exigenței până dincolo de niște limite rezonabile în ceea ce privește derularea programelor operaționale, finanțarea derulării programelor operaționale. Deci, cred că ne asumăm o misiune de explicare, care vă va obliga pe toți, cel puțin pe ambasadorii din statele membre UE, să vă întoarceți foarte rapid la post, chiar dacă mai aveți de făcut ceva din concediu. Eu voi avea o întâlnire cu ambasadorii statelor membre ale UE aici, la București. Voi vedea, o să lansez o invitație, am vrut să fie după întâlnirea cu dvs. Și trebuie observate câteva lucruri. Erau politicieni care spuneau: 90% dintre români vor ca președintele să plece. Uite că nu au împlinit un cvorum de jumătate plus unu prezență la vot a electoratului. Politicieni care spuneau: nu ne pasă. Ba, ne pasă și instituțiilor statului român le-a păsat de cum arată România și cum se apără statul de drept de decizii nefericite ale politicienilor. Iar eu consider că acțiunea instituțiilor statului român probează, a fost proba că ceea ce ne cere UE din 2000 și până astăzi este o realitate, consolidarea instituțiilor statului de drept. Nicio instituție nu a cedat la presiune politică. Iar acest lucru dvs. trebuie să îl relevați. Mai avem un obiectiv, pe care eu l-am început, din păcate nu am avut șansa să particip la ultimul Consiliu, cerusem în Consiliul informal o trecere la utilizarea

fondurilor din actualul exercițiu bugetar, de pe formula N+2 la formula N+3, adică extinderea perioadei de utilizare până la sfârșitul lui 2016, și nu până la sfârșitul lui 2015. Voi încerca să reiau acest subiect, dar vă rog și pe dvs. să aveți în vedere că România solicită extinderea perioadei de utilizare a banilor alocați pentru acest exercițiu bugetar până în 2016, și nu până în 2015, pentru a ne mări șansele de valorificare integrală a resurselor puse la dispoziție de UE. Până la urmă, UE nu are niciun interes ca România să nu cheltuiască banii. Pentru că nu ne putem gândi la integrare atâta timp cât avem decalaje foarte mari în dezvoltarea României față de dezvoltarea Olandei sau a Germaniei sau a Franței. De aceea, avem un set de argumente suficient de puternic pentru a susține extinderea de la N+2 la N+3, în așa fel încât anul viitor să nu înceapă dezangajarea de fonduri și întoarcerea lor către statele contribuatoare. Cam acestea erau cele ce am dorit să vă spun. Sunt multe alte elemente de politică externă, ca, de exemplu, Siria, privim cu atenție, avem acolo cetățeni români în număr destul de mare, solicitările de evacuare și-au găsit rezolvarea, prin Ministerul de Externe, și nu avem reclamații că nu am fi sprijinit evacuarea vreunui cetățean român din Siria. În același timp, avem niște interese care țin de securitatea națională, ceea ce ne face ca, alături de numărul mare de cetățeni români, să avem consistent argumentul menținerii Ambasadei României de la Damasc în activitate, cu ambasadori și cu tot personalul de care are nevoie, până la momentul la care personalul ambasadei ar fi în nesiguranță. Rămânem un aliat al Israelului și un prieten al statelor arabe, menținându-ne poziția echilibrată și în ceea ce privește problemele din Orientul Mijlociu și în ceea ce privește nevoia absolută de garantare a securității pentru statul Israel. Doamnelor și domnilor ambasadori, consuli, personal diplomatic, eu am terminat ce am avut a vă spune. Sunt convins că la Ministerul de Externe discuțiile sunt mult mai în detaliu. Am vrut să știți doar acele abordări care vizează prioritățile mele. Dacă aveți întrebări pe cele ce eu am expus, vă stau la dispoziție; dacă nu, sunt convins că toate celelalte le rezolvați la Ministerul de Externe, sub conducerea domnului ministru Corlățean, cu sprijinul secretarilor de stat din minister, veți primi toate detaliile de care aveți nevoie."

Departamentul comunicării publice

04 Septembrie 2012